

1. ชื่อโครงการ : The 1st International Conference on Disaster Risk Management for Strengthening Resilience and Sustainability in Communities 2025 (ICDRM2025)
- Theme “Strengthening Integrated Disaster Management to Empower Communities and Sustainability in Disaster Risk Reduction”
- (การสร้างเสริมความเข้มแข็งในการจัดการภัยพิบัติแบบบูรณาการเพื่อเสริมพลังชุมชนและความยั่งยืนในการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ)

2. ความสอดคล้องกับบริบทที่เกี่ยวข้อง

ความสอดคล้อง	รายละเอียด
นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อววน.) พ.ศ. 2563 -2570 กำหนดให้มี 4 Platform ได้แก่ การพัฒนากำลังคนและสถาบันความรู้ การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์ท้าทายของสังคม การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน และการวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ ตลอดจนการปฏิรูปการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อววน.)	เพื่อส่งเสริมการพัฒนาและสร้างสรรค์ผลงานวิจัย นวัตกรรม แนวคิดสร้างสรรค์ และแนวปฏิบัติที่ดี ตลอดจนการถอดบทเรียนจากประสบการณ์ และการเผยแพร่ข้อค้นพบ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในการจัดการภัยพิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ โดยจัดเวทีแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ระหว่างอาจารย์ นักวิจัย นักวิชาการ นักเรียน นิสิต นักศึกษา ตัวแทนชุมชน ผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งจากในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงผู้สนใจจากภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่สามารถตอบสนองต่อความท้าทายในด้านสังคมและชุมชน เสริมสร้างความสามารถในการแข่งขัน และส่งเสริมการพัฒนาในพื้นที่ต่าง ๆ พร้อมทั้งช่วยลดความเหลื่อมล้ำ นอกจากนี้ยังเป็นการสนับสนุนการพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมที่สามารถนำไปใช้งานจริงเพื่อการพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างยั่งยืน
สอดคล้องกับบริบทของหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.) ในด้านการขับเคลื่อนงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาพื้นที่อย่างมีส่วนร่วมและยั่งยืน ซึ่งเชื่อมโยงกับทั้ง 4 ยุทธศาสตร์หลักของ บพท. ซึ่งมุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนผ่านการพัฒนาพื้นที่แบบ	เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนผ่านการจัดการภัยพิบัติอย่างบูรณาการ โดยใช้ฐานวิจัยและนวัตกรรมในการแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่ สนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมที่เชื่อมโยงกับทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่น และส่งเสริมกลไกการบริหารจัดการพื้นที่แบบมีส่วนร่วมอย่างเป็นระบบ โดยมีเป้าหมาย

บูรณาการ การใช้วิจัยและนวัตกรรมในการแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่ การสร้างนวัตกรรมที่มีรากฐานจากทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมถึงการเสริมสร้างกลไกการบริหารจัดการพื้นที่และทุนวิจัยอย่างมีเอกภาพ	เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนในระยะยาวอย่างยั่งยืน ทั้งในระดับพื้นที่ ระดับประเทศ และระดับนานาชาติ
ความเข้มแข็งด้านการวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ตามวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ	วัตถุประสงค์ : เพื่อเป็นเวทีในการเผยแพร่ผลงานวิจัยและนวัตกรรมด้านการจัดการภัยพิบัติที่สามารถตอบสนองต่อความท้าทายของสังคม เสริมสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย และสนับสนุนให้อาจารย์/นักวิจัย/นิสิต มีศักยภาพในการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพ ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาความมั่นคงและความยั่งยืนของชุมชน รวมทั้งช่วยตอบสนองความต้องการและความท้าทายที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน ตัวชี้วัดที่ 7.1ก-9 ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติ (TSU11)
แผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยทักษิณ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)	หมวดหมู่ที่ 2 สร้างผลงานวิจัยเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ตอบโจทย์การพัฒนาเชิงพื้นที่และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ตัวชี้วัด TSU11 ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ตัวชี้วัด 7.1ก-10 ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ก่อให้เกิดนวัตกรรมสังคม

3. หลักการและเหตุผล

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา โลกเผชิญกับภัยพิบัติที่มีความถี่และความรุนแรงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะภัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ เช่น น้ำท่วม ภัยแล้ง และพายุ ซึ่งส่งผลกระทบต่อชีวิตผู้คน เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง รายงาน Global Assessment Report on Disaster Risk Reduction 2024 (GAR2024) ของสำนักงานลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติแห่งสหประชาชาติ (UNDRR) ระบุว่า แม้อัตราการเสียชีวิตจากภัยพิบัติลดลง แต่จำนวนผู้ได้รับผลกระทบกลับเพิ่มขึ้นถึง 71% ในช่วงปี 2014–2023 เมื่อเทียบกับทศวรรษก่อนหน้า นอกจากนี้ ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากภัยพิบัติเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 0.3% ของ GDP โลก ในช่วงปี 2015–2023 [1] สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนถึงความจำเป็นในการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติที่บูรณาการและยั่งยืน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนในการรับมือและฟื้นตัวจากภัยพิบัติในอนาคต

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่มีความเสี่ยงสูงต่อภัยพิบัติ ทั้งภัยแล้ง น้ำท่วม พายุหมุนเขตร้อน สึนามิ และแผ่นดินไหว ข้อมูลจาก ESCAP ระบุว่า ตั้งแต่ปี 1970 – 2021 มีเหตุการณ์ภัยพิบัติเหล่านี้เกิดขึ้น 128 ครั้ง มีผู้เสียชีวิตอย่างน้อย 13,330 คน และมีผู้ได้รับผลกระทบกว่า 108,869,237 คนทั่วประเทศ นอกจากนี้ รายงานของ ESCAP ยังชี้ให้เห็นว่า ความสูญเสียทางเศรษฐกิจเฉลี่ยต่อปีจากภัยพิบัติในประเทศไทยอยู่ที่ประมาณ 6% ของ GDP [2] สถานการณ์ดังกล่าวเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการเสริมสร้างระบบการเตือนภัยล่วงหน้า การวางแผนรับมือ และการฟื้นฟูหลังภัยพิบัติที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน ภาคใต้ของประเทศไทยเผชิญกับภัยพิบัติที่รุนแรงและบ่อยครั้ง โดยเฉพาะน้ำท่วมจากฝนตกหนัก ในเดือนพฤศจิกายน 2024 เกิดอุทกภัยในพื้นที่ 8 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช พัทลุง ตรัง สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา นราธิวาส จำนวน 78 อำเภอ 515 ตำบล 3,552 หมู่บ้าน ประชาชนได้รับผลกระทบ 553,921 คน มีผู้เสียชีวิต 9 ราย [3] ซึ่งจังหวัดที่ได้รับผลกระทบอย่างหนัก ได้แก่ สงขลา ยะลา และนราธิวาส สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนถึงความจำเป็นในการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติที่บูรณาการและเหมาะสมกับบริบทท้องถิ่น

ในบริบทของภาคใต้ ซึ่งเป็นหนึ่งในพื้นที่เสี่ยงภัยพิบัติซ้ำซากของประเทศไทย เครือข่ายมหาวิทยาลัยในภาคใต้ทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ได้ร่วมกันขับเคลื่อนโครงการแก้ไขปัญหาความยากจนโดยใช้แนวคิดการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่มีชุมชนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพของมหาวิทยาลัยในการเป็น “พื้นที่กลางทางวิชาการ” ที่เชื่อมโยงองค์ความรู้ นวัตกรรม และกลไกการทำงานร่วมกับภาคประชาชนและหน่วยงานรัฐ โดยเฉพาะในมิติที่เกี่ยวข้องกับภัยพิบัติที่ส่งผลกระทบต่อความเปราะบางทางเศรษฐกิจและสังคม เช่น การสูญเสียรายได้ แหล่งอาชีพ หรือที่อยู่อาศัยในกลุ่มคนจนในพื้นที่เสี่ยง ในประเด็นด้านการจัดการภัยพิบัติ ภาคใต้ยังคงเผชิญกับอุทกภัย วาตภัย และดินถล่มอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลกระทบต่อประชาชนทั้งในด้านเศรษฐกิจ ความเป็นอยู่ และสุขภาพของชุมชน กลุ่มมหาวิทยาลัยในพื้นที่จึงได้ร่วมกันพัฒนาแนวทางการจัดการภัยพิบัติที่ครอบคลุมทั้งการเตรียมการก่อนเกิดภัย การรับมือในภาวะวิกฤติ และการฟื้นฟูหลังภัยพิบัติ โดยใช้ข้อมูลพื้นที่เป็นฐาน และเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมถึงการพัฒนาระบบฐานข้อมูลความเสี่ยงภัยที่เชื่อมโยงข้อมูลระดับพื้นที่กับหน่วยงานรัฐ เพื่อสนับสนุนการวิเคราะห์และวางแผนอย่างแม่นยำ

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในภาคใต้มีความสำคัญในการเชื่อมโยงองค์ความรู้ เทคโนโลยี และการปฏิบัติการในการแก้ไขปัญหาความยากจนและการจัดการภัยพิบัติ โดยในการประชุมเครือข่ายมหาวิทยาลัยภาคใต้ เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2567 กลุ่มมหาวิทยาลัยในพื้นที่ภาคใต้ เช่น มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ และ

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ได้ร่วมเสนอแนวทางพัฒนานวัตกรรมที่เชื่อมโยงกับบริบทพื้นที่จริงในการจัดการภัยพิบัติ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาได้นำเสนอ “โมเดล 3 ต.” ซึ่งประกอบด้วย ตระหนัก รู้ เตรียมชุมชน และเตรียมเครือข่าย ที่เชื่อมโยงกับการบริหารจัดการแผนที่ความเสี่ยง การสื่อสารเตือนภัย และการตั้งระบบติดตามผลผ่าน Monitoring Room เพื่อแสดงผลความเคลื่อนไหวของสถานการณ์แบบ Real-time ขณะที่มาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ได้นำเสนอการใช้กระบวนการ PDNA (Post-Disaster Needs Assessment) ในการประเมินความเสียหายและความต้องการของชุมชนหลังภัยพิบัติ พร้อมทั้งพัฒนาเครื่องมือระบบฐานข้อมูลสำหรับการฟื้นฟูที่มีเป้าหมายและประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังมีการแลกเปลี่ยนบทเรียนการใช้เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศในการวิเคราะห์เส้นทางน้ำและการจัดการพื้นที่น้ำท่วม โดยใช้ข้อมูลจากดาวเทียมร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ เช่น GISDA และ สสน. รวมถึงการร่วมมือกับกรมชลประทานในบางพื้นที่ในการประมวลผลและวางแผนการจัดการทรัพยากรน้ำอย่างบูรณาการ แม้ว่านวัตกรรมเหล่านี้ยังอยู่ในช่วงพัฒนาและประยุกต์ใช้ในบางพื้นที่ แต่ก็สะท้อนถึงศักยภาพของสถาบันการศึกษาในภาคใต้ที่สามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้ เทคโนโลยี และการปฏิบัติการร่วมกับชุมชนและภาคีที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ.

จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการประชุม พบว่าปัจจัยแห่งความสำเร็จของการจัดการภัยพิบัติ ได้แก่ การมีระบบข้อมูลที่น่าเชื่อถือ การประสานงานที่มีประสิทธิภาพระหว่างภาคีในพื้นที่ และความเชื่อมั่นระหว่างชุมชนกับมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อจำกัดสำคัญ เช่น โครงสร้างการบริหารจัดการระดับท้องถิ่นที่ยังขาดความเชื่อมโยงเชิงระบบ ความซ้ำซ้อนของกลไกภาครัฐ และข้อจำกัดด้านงบประมาณในระยะยาว เพื่อขยายผล ต่อยอด และถอดบทเรียนการทำงานในพื้นที่ รวมถึงการเปิดเวทีความร่วมมือกับภาคีระดับชาติและนานาชาติ จึงได้เกิดแนวคิดในการจัดประชุมวิชาการนานาชาติ The 1st International Conference on Disaster Risk Management for Strengthening Resilience and Sustainability in Communities 2025 (ICDRM2025) ภายใต้ธีม “Strengthening Integrated Disaster Management to Empower Communities and Sustainability in Disaster Risk Reduction” โดยมีเป้าหมายเพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ บทเรียน และนวัตกรรมด้านการจัดการภัยพิบัติที่สามารถประยุกต์ใช้ในระดับชุมชน ทั้งในมิติของการป้องกัน การเตรียมพร้อม การรับมือ และการฟื้นฟูอย่างยั่งยืน การประชุมนี้ยังเป็นเวทีกลางในการส่งเสริมบทบาทของมหาวิทยาลัยในฐานะ “ตัวเร่งการเปลี่ยนแปลง” ที่เชื่อมโยงศาสตร์หลากหลายเพื่อแก้ปัญหาภัยพิบัติอย่างมีส่วนร่วมและเป็นระบบ โดยการจัด ICDRM2025 จะเป็นจุดเริ่มต้นของความร่วมมือในการสร้างเครือข่ายการจัดการภัยพิบัติแบบบูรณาการในระดับพื้นที่ เชื่อมโยงสู่ระดับประเทศและนานาชาติ โดยใช้ประสบการณ์จากพื้นที่จริงของภาคใต้เป็นฐานต้นแบบ ขยายผลสู่การออกแบบนโยบาย การบริหารจัดการความเสี่ยง และการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงทางภัยพิบัติ

อ้างอิง

[1] <https://www.undrr.org/news/undrr-sendai-framework-monitor-decrease-global-disaster-mortality-rise-affected-populations?.com>

[2] https://rrp.unescap.org/country-profile/tha?utm_source=chatgpt.com#paragraph-id--25993

[3] https://www.prd.go.th/th/content/category/detail/id/39/iid/344202?utm_source.com

4. วัตถุประสงค์

4.1 เพื่อส่งเสริมการร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ และสร้างแพลตฟอร์มสำหรับการแลกเปลี่ยนความรู้ ภูมิศึกษา และโอกาสในการพัฒนาความรู้ เพื่อยกระดับผลลัพธ์ในการจัดการภัยพิบัติและเหตุฉุกเฉินในระดับชุมชน

4.2 เพื่อเผยแพร่งานวิจัย โครงการ กิจกรรม และยุทธศาสตร์ที่ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนในการจัดการภัยพิบัติและเหตุฉุกเฉิน

4.3 เพื่อเผยแพร่แนวคิดนวัตกรรมและแนวปฏิบัติที่ดีในการส่งเสริมการทำงานร่วมกันอย่างเชื่อมโยง เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและการสื่อสารระหว่างหน่วยงานและชุมชนในการจัดการภัยพิบัติและเหตุฉุกเฉินให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

4.4 เพื่อถอดบทเรียนจากประสบการณ์ที่ผ่านมา และเผยแพร่ข้อค้นพบ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่สามารถประยุกต์ใช้ได้จริง เพื่อยกระดับการปฏิบัติงานในภาคการจัดการภัยพิบัติและเหตุฉุกเฉินในชุมชน

5. ผู้รับผิดชอบโครงการ

5.1 มหาวิทยาลัยทักษิณ

5.2 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

5.3 มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

5.4 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

5.5 หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)

6. ผู้เข้าร่วมสัมมนา

อาจารย์ นักวิจัย นักวิชาการ นักเรียน นิสิต นักศึกษา ภาคชุมชน ภาคประชาสังคม ตลอดจนผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ เครือข่ายมหาวิทยาลัยที่ทำงานด้านภัยพิบัติภาคเหนือ 9 มหาวิทยาลัย ภาคอีสาน 5 มหาวิทยาลัย และผู้สนใจจากหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ประมาณ 200 คน

เครือข่ายระดับนานาชาติ

- University of Kitakyushu, Japan (Prof. Dr. Takaaki Kato)
- Saint Louis University, United State of America (Dr. Joanne Langan)
- Hong Kong Polytechnic University (Prof. Dr. Alice Yuen Loke)
- Universiti Malaysia Kelantan (Dr. Muhamad Azahar Abas, Dr. Siti Aisyah Nawawi)
- University College TATI (UC TATI)
- Universiti Teknologi Malaysia (Dr. Khamarrul Azahari Razak)
- Asian Institute of Technology (Associate Professor Dr. Indrajit Pal)

7. วัน เวลา และสถานที่การจัดประชุมวิชาการ

ระหว่างวันที่ 17-18 กรกฎาคม 2568 ณ หอเปรมดนตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

8. รูปแบบการจัดประชุมวิชาการ

- การนำเสนอผลงานวิจัยภาคบรรยาย ใน 4 สาขา ได้แก่ การเสริมพลังชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการจัดการภัยพิบัติ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม และการฟื้นฟูอย่างยั่งยืน และธรรมาภิบาล นโยบาย และความร่วมมือจากหลายภาคส่วนในการจัดการภัยพิบัติ

- การจัดแสดงนิทรรศการภายใต้ 4 หัวข้อหลักของแพลตฟอร์มการจัดการภัยพิบัติ ได้แก่ การเตรียมความพร้อมรับมือกับภัยพิบัติ การป้องกันการเกิดภัยพิบัติ การตอบสนองเมื่อเกิดภัยพิบัติ และการฟื้นฟูภายหลังการเกิดภัยพิบัติ

9. กำหนดการกิจกรรม

ระยะเวลา	กิจกรรม
บัดนี้-6 ก.ค. 68	เปิดรับผลงานเพื่อนำเสนอภาคบรรยาย ผ่าน google form: https://forms.gle/HzFGE6xSo2wmcMVM7 ซึ่งผลงานจะเผยแพร่ในรูปแบบ Abstract book และ Proceeding
17 ก.ค. 68	เผยแพร่ Abstract book ผ่าน website: www.iri.tsu.ac.th
17 ส.ค. 68	เผยแพร่ Proceeding ผ่าน website: www.iri.tsu.ac.th
17-18 ก.ค. 68	จัดประชุมวิชาการการนำเสนอผลงานภาคบรรยาย และนิทรรศการแพลตฟอร์มการจัดการภัยพิบัติ

หมายเหตุ: ผู้เข้าร่วมงานประชุมวิชาการสามารถเลือกได้ว่าจะส่งเฉพาะบทคัดย่อ เพื่อเผยแพร่ใน Abstract book หรือบทความวิจัยฉบับเต็มเพื่อเผยแพร่ใน Proceeding

10. ขั้นตอนการส่งผลงาน

ผู้นำเสนอส่งบทคัดย่อหรือบทความฉบับเต็มผ่าน [google form: https://forms.gle/HzFGE6xSo2wmcMVM7](https://forms.gle/HzFGE6xSo2wmcMVM7)

11. การแบ่งกลุ่มสาขาการนำเสนอผลงานวิชาการ

การประชุมวิชาการระดับนานาชาติ แบ่งเป็น 4 กลุ่ม

1) การเสริมพลังชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ (Empowering Communities and Local Wisdom for Disaster Risk Reduction) ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมของประชาชนและกลุ่มเปราะบางในการวางแผนจัดการภัยพิบัติ บทบาทของผู้นำชุมชน องค์กรชุมชน และศาสนา การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมพื้นบ้านในการรับมือกับภัยพิบัติ กรณีศึกษาการจัดการภัยพิบัติโดยชุมชนในพื้นที่ต่าง ๆ การพัฒนาเครือข่ายและกลไกความร่วมมือระดับตำบล/อำเภอ และประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2) วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการจัดการภัยพิบัติ (Science, Technology, and Innovation for Disaster Management) ประกอบด้วย บทบาทของสถาบันวิชาการในการส่งเสริมการจัดการภัยพิบัติในระดับการฟื้นคืนและการเติบโตจากวิกฤต (Resilience และ Anti-fragility) การใช้เทคโนโลยีภูมิ

สารสนเทศ (GIS), IoT, และ AI ในการพยากรณ์และแจ้งเตือนภัย ระบบฐานข้อมูลความเสี่ยงภัยพิบัติในระดับชุมชน การออกแบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับภัยพิบัติ เช่น โรงเรียน อาคารพักอาศัย ถนน การพัฒนาแอปพลิเคชันหรือระบบแจ้งเตือนภัยในพื้นที่ห่างไกล การบูรณาการนวัตกรรมท้องถิ่นกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ และประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม และการฟื้นฟูอย่างยั่งยืน (Climate Change, Environmental Risks, and Sustainable Recovery) ประกอบด้วยผลกระทบของสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงต่อชุมชนชายฝั่ง ป่าเขา และพื้นที่เกษตร การวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของภัยพิบัติต่อเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติแบบยั่งยืนเพื่อลดผลกระทบจากภัยพิบัติ การฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมหลังภัยพิบัติ เช่น ป่าชายเลน แหล่งน้ำ ระบบนิเวศ แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากหลังภัยพิบัติ (Livelihood Restoration) การเตรียมความพร้อมด้านจิตใจและสุขภาพจิตของประชาชนหลังภัยพิบัติ และประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4) ธรรมาภิบาล นโยบาย และความร่วมมือจากหลายภาคส่วนในการจัดการภัยพิบัติ (Governance, Policy, and Multi-Stakeholder Collaboration in Disaster Management) ประกอบด้วย การจัดทำนโยบายและแผนระดับจังหวัด/ประเทศที่บูรณาการกับชุมชน บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการภัยพิบัติ กลไกการประสานงานระหว่างภาครัฐ ภาคประชาสังคม และภาควิชาการ การระดมทุนและการบริหารงบประมาณเพื่อการป้องกันและฟื้นฟู แนวทางการติดตาม ประเมินผล และพัฒนาศักยภาพหน่วยงานท้องถิ่น และประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

12. การสมัครเข้าร่วมประชุมวิชาการฯ

บุคคลทั่วไป (นิสิต นักศึกษา อาจารย์ นักวิจัย นักวิชาการ ภายในและนอกมหาวิทยาลัยทักษิณ) สามารถลงทะเบียนเข้าร่วมโครงการผ่าน google form: <https://forms.gle/HzFGE6xSo2wmcMVM7> ทั้งนี้ สามารถติดต่อเพิ่มเติมได้ที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. โชคชัย เหมือนมาศ สถาบันวิจัยและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง โทรศัพท์ 074-609600 ต่อ 7235 มือถือ 08-3536-6199 E-mail : chokchai@tsu.ac.th

13. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

13.1 ผู้เข้าร่วมสามารถเผยแพร่และนำเสนอผลงานวิจัยด้านการจัดการภัยพิบัติในระดับนานาชาติ ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มโอกาสในการขยายขอบเขตการมีส่วนร่วมและสร้างผลกระทบในวงกว้างทั้งในด้านวิชาการและสังคม

13.2 ผู้เข้าร่วมได้พบปะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ องค์ความรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการจัดการภัยพิบัติ เกิดการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางด้านการวิจัยและวิชาการระหว่างนักวิจัย ภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัย

13.3 เกิดการสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัย ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนาผลงานวิจัยด้านการจัดการภัยพิบัติและการนำไปใช้ในเชิงปฏิบัติ

13.4 ช่วยเพิ่มโอกาสในการพัฒนานวัตกรรมและแนวทางใหม่ในการจัดการภัยพิบัติที่สามารถนำไปใช้แก้ไขปัญหาชุมชนในระดับท้องถิ่นและระดับโลก

13.5 สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และองค์กรระหว่างประเทศจะช่วยในการพัฒนานโยบาย และการนำไปปฏิบัติจริงในด้านการจัดการภัยพิบัติ เพื่อเสริมสร้างความยั่งยืนและความมั่นคงในชุมชน
